

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla CCCXXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

D. Petri Duen.

REGVLA CCCXXIX.

FIDEIVSSOR negans se fideiussisse, si conuincitur de mendacio sibi præiudicat. Vt in l. sed hoc ita. in §. j. ff. de re iudica. vbi dicitur, q̄ negans se socium, perdit beneficium ne conueniatur vltra quam facere potest: quod competit socio, vt in l. sunt qui. ff. de re iudica. ad quod etiam est tex. in l. si vnus. in §. si. ff. pro socio. Et facit etiã pro hac regul. text. in l. sed si ex parte. in §. interdum. ff. quod cum eo. vbi ponitur, vbi punitur filius familias negando se filium familias, & mentiendo dixit se patrem familias. Tertio facit tex. in l. hæreditatem. in §. si. ff. ad leg. Falcid. vbi dicitur, q̄ hæres negans rem hereditariam, si conuincatur de mendacio, sibi præiudicat, quem tex. pro singu. allegat Bal. in Reper. suo. in verbo, negatiua. vbi dicit, q̄ negans similis est subtrahenti: per illum text. & idē dicit Bal. in c. dudum. el. ij. nu. 8. de elect. Iaf. in §. item si quis in fraudem. Insti. de acti. ex quibus v̄ confirmata supra dicta v̄stra regula. Pro qua opi. est tex. in l. si. ff. de rei vendi. vbi habetur, q̄ si quis in veritate possidet aliquam rem, & contra eum agatur rei venditione ad illam rem, si ipse negat illam possidere, & conuincatur de mendacio, quia actor probat ipsum illam possidere, tunc debet aliam possessio incontinenti ab eo auferri & in actorem transferri. etiam nihil de iure suo probantem. Circa quam regulam vide supra in reg. cccxxv. & præiudicatur sibi iste fideiussor in hoc, quia perdit beneficium excusationis, & beneficium cedendarum, ita tenet Bal. in Auth. contra qui propriam. in iij. col. C. de non nume. pecu. vbi allegat bonum text. in l. si dubitetur. in §. ita demum. ff. de fideiuss. vbi hoc tenet Ange. de Perus. & Alex. & Iaf. in l. j. nume. 11. C. de transact. Bar. in l. etiam. §. j. ff. solu. marr. & opinionem huius regulę tenet Hiero. Gratus in conf. lxxij. nu. 44. & in conf. cxix. num. 21. vol. ij. Purpura. in l. nec pactio. nu. 79. C. de transact. Nicol. Bello. in §. si plures. nu. 12. Institi. de fideiussoribus.

Hanc reg. vbi eam pluribus fundamentis confirmat, ponit Hipp. in repe. Rubr. ff. de fideiussor. nu. 322. vbi a nu. 336. vsq̄ ad nu. 341. limitat eam quatuor modis.

REGVLA CCCXXX.

FIDEIVSSORI minoris non prodest restitutio minori concessa. Hanc regulam probat tex. in l. j. & ij. C. de fideiussor. minorum. & ibi Bar. & in l. Marcellus. ff. de fideiussor. & in l. in causa. la. j. vbi assignatur ratio huius regulę. ff. de min. & in l. iij. §. sed vtrum veru sicu. sed an hoc auxilium. eo. tit. De iure Regio est tex. in l. 25. tit. 4. par. iij. & in l. iij. tit. ij. par. 5. & hanc opinionem vltra supra dicta doct. tenet Franc. Curt. iun. in l. post aditam. num. 5. C. de impub. & aliis. Et circa hanc regulam vide Io. Mauritium in trac. de restitutione

tionem in integ. c. xiiiij. Hippo. in repe. Rubr. ff. de fideiuss. nu. 267. Vincentium de Herculanis, & ibi Docto. in l. & si fideiussor. ff. de re iudica. Anton. Caimum in summa, C. de restitutione in integrum pagina 4.

1 Fallit primo, quando dolus aduersarij. intervenit. Ita probat text. in l. ij. in fi. C. de fideiuss. minorum. Et est ratio: quia requiritur est aduersarium qui dolum commisit pari damnum, quam q̄ fideiussor qui bona fide fideiussit soluat de suo proprio: nec poterit solum repetere a minore: quia minor aduersus fideiussorem poterit petere restitutionem in integrum: vt in l. j. C. de fideiuss. mino. & ita expressè tenet gl. in d. l. ij. Jacobi. de S. Georg. in i. j. nu. 7. C. de fideiuss. mino. Montalius in glo. l. j. tit. xij. par. x. Io. Mauritius in d. tracta. de restitu. in integrum. in d. c. xiiiij. pag. fin. Petrus Rebuff. in glo. ad constitu. Regias Gallie: in ij. par. in tract. de restitutionibus. artic. ij. in glo. ij. nu. 8. pag. 143. glo. in l. minor xxv. annis. in vers. succumtur. ff. de procurato. Bar. in l. Stichum. §. quod vulgo. nu. 2. ff. de solutio.

2 Limita secundo, quando creditor potest habere regressum contra alium: quia tunc beneficium restitutionis in integrum concessum minori proderit etiam fideiussori. Probat text. in l. minor xxv. annis. ff. de procur. & ita per illum text. tenet Iacobi. de S. Georg. in d. l. j. nu. 6. C. de fideiuss. mino. Perr. Rebuff. vbi supra. num. 9. facit etiam text. in l. ij. ff. de admini. tuto.

3 Tertio limita, quando restitutio nullum esset adlatura commodū ipsi minori, nisi etiam prodesset ipsi fideiussori: puta quia essemus in casu in quo minor non posset petere restitutionem aduersus fideiussorem: nam casu restitutio concessa minori transiret ad eius fideiussorem. Per notata per Bar. in l. cum filius. in §. j. ff. de verb. obli. facium notata per Cim. & Bal. in l. quoties. C. de præci. impera. offeren. per Sal. in l. fi. C. de vsur. rei iudic. ita expressè tenet Iacobin. de S. Georg. in d. l. j. nu. 7. C. de fideiuss. mino. Petrus Rebuff. vbi supra. nu. 9.

4 Quarto limita, quando fideiussore conuento qui esset habiturus regressum contra minorem debitorem principalem, ipse minor conuerteret vt defensor necessarius pro ipso fideiussore, & peteret restitutionem in integrum: tunc restitutio etiam fideiussori proderit. Ita expressè tenet Bar. per illum text. cum glos. in d. l. Stichum aus Pamphilum. in §. q̄ vulgo. ff. de soluti. & ibi expressè Imol. Sed Paul. de Castro in d. l. j. C. de fideiuss. mino. & Rapha. Cuman. in d. §. quod vulgo. damnant hanc opin. dicentes, q̄ hoc casu minor non est defensor necessarius: quia ista non est necessaria detentio spectans ad minorem: cum nullo casu habiturus est regressum contra eum, cum semper minor ipse poterit petisse restitu. aduersus fideiussorem: d. l. j. ergo ipsius minoris non interest capere defensionem pro ipso fideiussore: nec ipse minor hoc casu est dicendus defensor necessarius, & ibi Alexan. in d. l. j. dicit q̄ licet illud dicatur

BB Bar.

D. Petri Duen.

Bar. sit valde singulare, tamen non considerauit dictum fundamentum in contrarium factum: & q̄ eius opinio male potest sustineri. Quem sequitur Ias. in l. si cum procuratore. nu. 7. ff. de re iudica. Et quidem verum q̄ quando minor esset defensor necessarius, possit comparere pro fideiussore, & assumere defensionem pro eo: & rursus exceptiones competentes principali, prodesse etiam fideiussori. Ias. est notab. in l. idem quæ. in §. generaliter. ff. manda. & ita tenet Iacobi. in d. l. j. nu. 7.

- 5 Quinto limita, quādo fideiussor successit minori principali: nam tunc ex persona defuncti posset petere restitutionem in integrum. iste est tex. et ibi Bar. secundum vnam lecturam. in l. Stichum. in §. q̄ vulgo. ff. de solutio. notant Doct. in l. debitori. C. de pact. ita expresse tenet Iacobi. de S. Georg. vbi notab. declarat illum text. in d. §. quod vulgo. in d. l. j. nu. 7. C. de fideiuss. mino.
- 6 Limita sexto, quando fideiussor pro re minoris stipularetur et fideiuberet: vt pote si minor rem vendat in qua est deceptus: si alius quis fideiusserit pro eo, illi fideiussori succurreret post minoris restitutionem. Vt in l. ij. ff. de admi. tut. l. exceptio. quæ personæ. in §. ff. de exceptio. quia in hoc potest etiam maior decipi, videlicet in rei valore, vt in l. quisquis. C. de rescind. vendi. & ita tenet Pet. Rebus. vbi supra, nume. 5.

REGVLA CCCXXXI.

FIDEIUSSOR de iudicio sibi habet beneficium excusationis. Hanc opi. tenet Guliel. de Cugno in l. ij. in §. si quis ex his. qui satisd. cog. vbi tenuit, q̄ iste fideiussor habebit beneficia omnia quæ fideiussoribus conceduntur, & per consequens gaudebit privilegio seu beneficio excusationis, de quo in Auth. præfente. C. de fideiussor. Hanc opin. sequitur Roma. in d. §. si quis ex his. nu. 6. & hoc videtur etiam tenere Ioan. Fab. in §. sed hodie. in §. de satisd. col. ij. vbi dicit, q̄ quando principalis est præfens & soluendo, tunc non potest agi contra fideiussorem de iudicio sibi: secus in casu quo esset absens. vel non haberet bona. Eandem opin. tenet Bal. in d. §. si quis ex his. & ibi Pau. de Cast. Alex. & Ias. nu. 7. Iacobi. de S. Georg. nu. 5. & dicit esse communem Roder. Xarez. in d. l. ij. nu. (De los emplazamientos.) lib. ij. fori. in §. queritur vterius, nume. 1. 2. & 3. fol. 187.

- 2 Limita primo, nisi fideiussisset pro eo qui non erat obligatus sibi in iudicio, vt tenet Bald. Ang. & Alex. vbi supra. Et est ratio: quia tunc non est proprie fideiussor ex quo intercedit pro eo qui non erat obligatus. & ad hoc iuuat gl. notab. in auth. de fideiussor. in prin. colla. j. vbi dicit, q̄ in expromissore non habet locum beneficium excusationis: et expromissor qui promissit alium in iudicio sibi: vt in l. ij. glos. magna. ff. qui satisd. cogan. & sic debet intelligi glo. in d. l. ij. in §. si quis iis. in glos. magna. ad fi. vbi dicit, q̄ fideiussor